

Розглянуте дає підстави дійти наступних висновків. По-перше, Проект детально регулює майже всі процесуальні аспекти вказаної процедури судового контролю за діяльністю міжнародного комерційного арбітражу, враховані всі особливості цієї процедури саме по відношенню до рішень міжнародного комерційного арбітражу і це значне досягнення Проекту. В той же час не можна визнати позитивними ті положення Проекту, які суперечать положенням діючого закону України про міжнародний комерційний арбітраж, які вже протягом більше ніж 20 років досить вдало регулюють відповідні правовідносини, а в судовій практиці склався певний консенсус щодо тлумачення та правозастосування цих положень вказаного закону. Такі положення Проекту як надання права на оскарження рішень міжнародного комерційного арбітражу невизначеному колу осіб та можливість об'єднання в одному провадженні заяв про оскарження та надання дозволу на виконання арбітражних рішень створюють більше проблем ніж будуть сприяти здійсненню ефективного судового контролю за між-

народним комерційним арбітражем і може призвести до дискредитації самого цього інституту судового контролю. Якщо вказані обидві новели будуть прийняті ВР України, то ми станемо свідками пошуку судами балансу між правом та зловживанням правом при розгляді справ про оскарження рішень міжнародних комерційних арбітражів і сподіватися, що такий баланс буде знайдено.

Список використаних джерел

1. Закон України про міжнародний комерційний арбітраж із змінами і доповненнями, внесеними від 15 травня 2003 року N 762-IV, від 6 вересня 2005 року N 2798-IV, від 14 червня 2016 року N 1414-VIII [Електроний ресурс]. – Режим доступу: База Ліга – закон.
2. Проект змін та доповнень до цивільного процесуального кодексу України [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <http://jrc.org.ua/upload/steps/e6f8b2bd1bb9cf0e201d18e3c2444673.pdf>
3. Закон України про третейські суди в редакції станом на 2 червня 2016 року. [Електроний ресурс]. – Режим доступу: База Ліга – закон.
4. Цивільний процесуальний кодекс України станом на 23 березня 2017 року [Електроний ресурс]. – Режим доступу: База Ліга – закон.

Надійшла до редколегії 28.06.17

Г. Цират, д-р юрид. наук, доц.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ, Україна

АКТУАЛЬНЫЕ ВОПРОСЫ РЕФОРМИРОВАНИЯ ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВА УКРАИНЫ О МЕЖДУНАРОДНОМ КОММЕРЧЕСКОМ АРБИТРАЖЕ КАК ПРЕДПОСЫЛКИ СОЗДАНИЯ В УКРАИНЕ БЛАГОПРИЯТНЫХ ПРАВОВЫХ УСЛОВИЙ РЕШЕНИЯ МЕЖДУНАРОДНЫХ КОММЕРЧЕСКИХ СПОРОВ

Статья посвящена рассмотрению и анализу положений Проекта изменений и дополнений в гражданскому процессуальному кодексу Украины, которые посвящены регулированию отдельных процессуальных институтов осуществления контроля за международным коммерческим арбитражем со стороны государственных судов в контексте формирования задач реформирования системы правового регулирования международного коммерческого арбитража в Украине с целью создания благоприятных условий его функционирования как эффективного способа защиты интересов участников внешнеэкономической деятельности.

Ключевые слова: международный коммерческий арбитраж, арбитражное соглашение, обжалование решения, определение, арбитражное решение, суд, признание и исполнение.

G. Zirat, PhD in Law, associate professor

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, Ukraine

TOPICAL ISSUES OF REFORMING UKRAINE'S LEGISLATION ON INTERNATIONAL COMMERCIAL ARBITRATION AS A PERSPECTIVE FOR THE ESTABLISHMENT OF LEGAL CONDITIONS FOR THE RESOLUTION OF INTERNATIONAL COMMERCIAL DISPUTES IN UKRAINE

The aim of this article is to envisage and analyze some provisions of the Draft of amendments to the Civil Procedure Code of Ukraine that regulates some procedure institutes serving as control mechanism over international commercial arbitration from the part of the state courts in the context of outlining the tasks of reforming (improvement) of system of regulation of international commercial arbitration in Ukraine to create favourable conditions of its functioning as an effective method of protection of interests of subjects of international commercial relations.

Key words: international commercial arbitration, arbitration agreement, setting aside award, resolution, arbitral award, court, recognition and enforcement.

УДК 339.91
JEL F22

О. Кривецька, асп.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ

УЧАСТЬ АКЦИОНЕРА У МІЖНАРОДНОМУ ІНВЕСТИЦІЙНОМУ СПОРІ: РИЗИКИ ЗЛОВЖИВАННЯ ПРАВОМ У РАМКАХ ПАРАЛЕЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

У статті досліджено правові підстави для участі мажоритарного та міноритарного акціонера у міжнародному інвестиційному спорі проти держави, у тому числі проаналізовано практику Міжнародного центру з урегулювання інвестиційних спорів. Проаналізовано приклади спорів, які демонструють проблему паралельного провадження у рамках міжнародного інвестиційного арбітражу. Досліджено основні ризики, пов'язані зі зловживанням правом з боку акціонерів.

Ключові слова: міжнародний інвестиційний арбітраж, паралельне провадження, ІКСІД, мажоритарний акціонер, міноритарний акціонер, зловживанням правом

Постановка проблеми. Міжнародним інвестиційним спорам характерна як інституційна, так матеріально-правова різноманітність. Поряд із неузгодженістю практики органів, що вирішують спори між державою та іноземним інвестором, різняться також положення міжнародних договорів (двосторонніх і багатосторонніх) про захист іноземних інвестицій.

Це надає можливість іноземному інвестору ініціювати множинні спори задля захисту своїх прав у рамках різних судових і квазі-судових форумів, базуючи свої вимоги на положеннях різних міжнародних договорів про захист іноземних інвестицій. У літературі та практиці такі заходи, спрямовані на пошук "зручної" юрисдикції, називаються "форум шоппінг". Дана стаття є частиною дослідження проблеми паралельного провадження

та неузгодженості правозастосування у міжнародних інвестиційних спорах.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання паралельного провадження в міжнародному арбітражі та, зокрема, участі акціонера у інвестиційних спорах проти держави, досліджувалося переважно представниками західної науки, серед яких слід відзначити роботи Ювала Шані, Джованні Зарри, Юргена Курца, Мартіна Валасека та Патріка Дамберрі. Також даному питанню приділяється значна увага у звітах Комісії ООН з права міжнародної торгівлі, Організації з економічного розвитку та торгівлі, а також Міжнародної асоціації права.

Методологія. У статті використовувався спеціально юридичний метод, що дозволив проаналізувати положення Конвенції про порядок вирішення інвестиційних спорів між державами та іноземними особами, а також рішень Міжнародного центру з урегулювання інвестиційних спорів. Застосування методу правового модулювання дозволило формувати можливі шляхи усунення ризиків зловживання правом з боку акціонера.

Постановка задачі. Мета статті полягає у дослідженні правових підстав для участі мажоритарного та міноритарного акціонера у спорі проти держави, у тому числі у практиці ІКСІД, а також визначення основних ризиків, пов'язаних із ініціюванням паралельного провадження та зловживання правом з боку акціонерів, та розробки можливих шляхів їх усунення.

Результати. Паралельне провадження – небажане явище у будь-якій правовій системі, оскільки зумовлює цілу низку негативних наслідків, як-то затягування процесу, збільшення витрат, пов'язаних із розглядом спору, і, нарешті, висока імовірність прийняття рішень, які суперечать один одному як у частині юрисдикції, так і по суті спору [1, С. 226].

Проблема паралельного провадження набуває гострої актуальності в міжнародному інвестиційному арбітражі, коли право самостійної вимоги проти держави набуває будь-який акціонер, якому належить частина активів зі статусом іноземних інвестицій. Це спричинено тим, що більшість двосторонніх угод про захист інвестицій містять широке визначення поняття "інвестиції", що включає, серед іншого, портфельні інвестиції або право власності на акції незалежно від наявності контрольного пакету. У західній науковій літературі такий підхід отримав назву "будь-якого виду активів" ("*every kind of asset approach*") [2, С. 8].

Більше того, можливість участі акціонера у міжнародному інвестиційному спорі проти держави впливає з положення Конвенції про порядок вирішення інвестиційних спорів між державами та іноземними особами (далі – Конвенція ІКСІД) [3]. Друге речення статті 25(2)(b) Конвенції ІКСІД надає таке право "будь-якій юридичній особі Договірної держави, яка виступає в якості сторони спору, ..., якщо в силу контролю, який здійснюється іноземними особами по відношенню до такої юридичної особи, сторони домовились про те, щоб розглядати таку юридичну особу в якості особи іншої Договірної держави..." (виділено курсивом – О.В.). При цьому Конвенція ІКСІД не надає визначення "контролю, який здійснюється іноземними особами" (*foreign control*). Тому Міжнародний центр з урегулювання інвестиційних спорів (далі – ІКСІД або Суд) у своїй практиці опирається на положення двосторонніх угод про захист інвестицій, а також дотримується широкого тлумачення статті 25(2)(b), з тим щоб уникнути звуження власної юрисдикції [2, С. 9, зноска 36].

Участь мажоритарного акціонера (материнської компанії)

Оцінюючи статус мажоритарного акціонера як належного позивача в цілях встановлення юрисдикції, ІКСІД дотримується економічного підходу на протиположний формальному [4, С. 21]. Наприклад, у спорі *Amco vs. Indonesia* [5] ІКСІД дійшов висновку, що інвестиції материнської компанії *Amco Asia*, яка здійснювала абсолютний контроль над компанією *PT Amco Indonesia*, користуються захистом згідно із договором лізингу та управління, укладеним між Урядом Індонезії та дочірньою компанією *PT Amco Indonesia*. Суд керувався, у першу чергу, тим, що материнська компанія здійснювала абсолютний контроль над дочірньою компанією.

Подібного висновку ІКСІД дійшов у спорі *Klöckner v. Cameroon* [6], аналізуючи, чи має право мажоритарний акціонер ініціювати спір від імені компанії, яка безпосередньо була стороною договору з Урядом Камеруну. Суд зазначив, що "хоча договір був формально підписаний між Камеруном та компанією *SOCAME*, де факто він був укладений за результатами переговорів між Урядом та компанією *Klöckner*... Більше того, Суд зазначив: "не викликає сумніву той факт, що Договір був укладений у інтересах компанії *Klöckner* як мажоритарного акціонера компанії *SOCAME*" [6, п. 17].

Участь міноритарного акціонера

Оспорюючи "належність" позивача та юрисдикцію ІКСІД щодо спору, ініційованого міноритарним акціонером, представники відповідача, у першу чергу, посилаються на рішення Суду у справі *Vacuum Salt* [7], прийнятого на користь держави-відповідача.

Спір був ініційований юридичною особою "*Vacuum Salt Products Limited*", створеною за законодавством Республіки Гана, при цьому 20% акціонерного капіталу компанії належало громадянину Греції, а решта – державним банкам Гани. Таким чином, на етапі оцінки належності позивача перед Судом постало питання, чи підлягає компанія "*Vacuum Salt Products Limited*" іноземному контролю у розумінні другого речення статті 25(2)(b)? Суд у своєму рішенні зазначив, що під контролем у даному випадку мається на увазі "ексклюзивний" контроль з боку акціонера, який в силу такого контролю має можливість, як мінімум, блокувати зміни у компанії [8, п. 30]. Таке тлумачення дозволяє стороні-відповідачу в подальших спорах зводити контроль у розумінні другого речення статті 25(2)(b) до "ефективного контролю або домінуючого становища", а не лише до участі у акціонерному капіталі [8, п. 30]. Однак слід брати до уваги, що на момент врегулювання спору *Vacuum Salt* не існувало жодної двосторонньої угоди про захист іноземних інвестицій між Республікою Гана та Грецією, а режим захисту іноземних інвестицій регулювався законодавством Республіки Гана.

Попри рішення у справі *Vacuum Salt* подальша практика ІКСІД, як і практика держав щодо укладення двосторонніх угод про захист інвестицій, підтверджують право міноритарного акціонера на ініціювання спору в якості іноземного інвестора [2, С. 8].

Наприклад, наприкінці 90-х років попереднього століття ІКСІД розглядав справу *Lanco v. Argentina*. Спір був ініційований американською компанією *Lanco International*, якій належало 18,3% в акціонерному капіталі аргентинської компанії, що надавала послуги з удосконалення та управління діяльністю портового терміналу у Буенос-Айресі.

Зокрема, Суд вирішив, що "двостороння угода між Аргентиною та США не містить жодної вказівки на те, що інвестор повинен здійснювати контроль за управлінням компанії або володіти контрольним па-

кетом акцій; а тому той факт, що *Lanco* володіє акціями у розмірі 18,3% акціонерного капіталу *Grantee*, дозволяє зробити висновок, що *Lanco* є інвестором у розумінні статті I Двосторонньої угоди про захист інвестицій між Аргентиною та США" [9, п. 10].

Подібного висновку дійшов ІКСІД у справі *CMS Gas Transmission Co. v. Republic of Argentina*, де позивач (також американська компанія) володів акціями у розмірі 29,42% акціонерного капіталу аргентинської компанії. Як зазначив Суд у Рішенні щодо юрисдикції, "у сучасному міжнародному праві відсутні будь-які положення та підходи, які б виключали можливість ініціювання спору акціонерами незалежно від головної компанії, навіть якщо такі особи є міноритарними акціонерами або не здійснюють контроль за діяльністю компанії" [10, п. 34].

Огляд вище зазначених спорів демонструє широко поширену практику, коли не тільки мажоритарний, але і міноритарний інвестор вважається іноземним інвестором і, відповідно, належним позивачем у міжнародних інвестиційних спорах проти держави. Ця тенденція прослідковується і у паралельних спорах, ініційованих акціонерами незалежно від основної компанії. Як продемонстровано нижче, такий підхід може мати негативні наслідки.

Приклади паралельного провадження за участю іноземних інвесторів-акціонерів

У практиці ІКСІД відомі випадки паралельного провадження, в рамках яких мажоритарний та міноритарний акціонери незалежно один від одного розпочали процедуру врегулювання суперечки, базуючи свої скарги на однакових правових підставах.

Зокрема, справи *Sempra v. Argentina* та *Camuzzi v. Argentina* були одночасно ініційовані мажоритарним (*Camuzzi International, S.A.*) [11] та міноритарним акціонером (*Sempra Energy International*) – американськими компаніями, яким належали акції у двох аргентинських газорозподільних компаніях (*Sodigas Sur S.A.* та *Sodigas Pampeana S.A.*).

Суд підтвердив, що міноритарний акціонер *Sempra Energy International* вважається належним інвестором відповідно до положень Угоди між Аргентиною та США і в розумінні статті 25(2)(b) Конвенції ІКСІД [8]. Вкінці кінців обидві справи були об'єднані, що дало можливість Суду прийняти узгоджене рішення.

Інша ситуація склалася зі спорами *CME v. Czech Republic* та *Lauder v. Czech Republic*, які розглядалися за межами ІКСІД двома різними органами. Ці спори виникли внаслідок обмежувальної регуляторної політики, реалізованої урядом Чеської Республіки і спрямованої на обмеження ліцензування у сфері телевізійного мовлення. Спір *CME v. Czech Republic* [12] був ініційований на підставі двосторонньої угоди про захист інвестицій між Королівством Нідерланди та Чеською Республікою. Позивачем виступив іноземний інвестор – голландська компанія *CME*, – яка володіла акціями у чеській компанії *Česká Nezávislá Televizní Společnost, spol. s r.o.* Спір розглядався у Стокгольмі за процедурою Арбітражного регламенту ЮНСІТРАЛ.

Водночас паралельний спір [13] був ініційований у Лондоні Рональдом Лаудером – громадянином США, якому належав контрольний пакет акцій у статутному капіталі *CME* через материнську компанію *CME Media Ltd.* Лаудер базував свої вимоги на положеннях двосторонньої інвестиційної угоди між США та Чеською Республікою. Спір розглядався *ad hoc* арбітражем. Уряд Чеської Республіки не оспорував право Рональда Лаудера на іноземні інвестиції у відповідності з двосторонньою угодою.

У цьому випадку суди ухвалили два різні рішення із діаметрально протилежними наслідками щодо фактично однакового спору. Більше того, приймаючи рішення зі справи *CME v. Czech Republic* на користь Чеської Республіки, суд відмовився застосувати принцип *res judicata* і взяти до уваги рішення *ad hoc* арбітражу, ухваленого на користь Лаудера. Мотивовано було це тим, що 1) відрізнялися позивачі у спорах; і 2) відрізнялися правові підстави для виникнення спорів (різні двосторонні угоди про захист іноземних інвестицій) [12, п. 436].

Таким чином, спори *CME v. Czech Republic* та *Lauder v. Czech Republic* – яскравий приклад "форум шопінгу", що демонструє можливі негативні наслідки паралельного провадження в рамках міжнародного інвестиційного арбітражу. Імовірно, цього можна було б уникнути у випадку об'єднання позовів. Однак ці спори, навідмінно від справ *Sempra v. Argentina* та *Camuzzi v. Argentina*, розглядалися у рамках двох різних форумів, а тому таке об'єднання позовів не мало б успіху.

Можливості для зловживання правом з боку акціонерів-інвесторів

Практика визнання позовів мажоритарних та міноритарних акціонерів у міжнародних інвестиційних спорах, передусім – Судом ІКСІД, – створює передумови для зловживання процесуальними правами з боку іноземних інвесторів-акціонерів. Це підтверджується і в позиції ІКСІД, викладеній у рішенні зі справи *Sempra v. Argentina*, де сформульовано широке тлумачення Статті 25(2)(b) Конвенції: "Цілком допустимо, що різні компанії-інвестори використовують арбітраж як механізм врегулювання спору на підставі різних корпоративних угод та відносин контролю: одні можуть брати участь у спорі у якості акціонерів, інші – як юридичні особи Договірної держави, що є стороною спору" [8, п. 44].

Крім того, у доктрині також сформувалася думка, що усі акціонери мають право на ініціювання спору у міжнародному інвестиційному арбітражі незалежно від головної компанії-інвестора, з приводу одного і того ж порушення [14, С. 70].

Насамкінець, імовірність негативних наслідків паралельного провадження зростає ще і в силу відсутності ефективного інструментарію для уникнення цього явища в міжнародному інвестиційному арбітражі – передусім у зв'язку з непридатністю принципу *res judicata* для міжнародних спорів між іноземним інвестором та державою, як свідчить досвід *CME v. Czech Republic* та *Lauder v. Czech Republic*.

Усі вище зазначені фактори у своїй сукупності підтверджують необхідність розробки єдиних критеріїв визначення наявності зловживання процесом з боку інвесторів-акціонерів. На наш погляд, ця мета може бути досягнута трьома шляхами: 1) прийняття уніфікованих правил з подальшою інкорпорацією у двосторонні та багатосторонні договори про захист іноземних інвестицій; 2) реформа принципу *res judicata* у випадку вирішення спорів між іноземним інвестором та державою; та 3) внесення змін до другого речення статті 25(2)(b) з метою формулювання чітких критеріїв "іноземного контролю" над юридичною особою. Ці кроки неодмінно потребуватимуть узгодженого застосування розроблених правил та підходів усіма форумами, уповноваженими урегулювати спори між державою та іноземним інвестором.

Висновки.

Міжнародному інвестиційному арбітражу характерне широке тлумачення поняття "іноземних інвестицій" та питання юрисдикції, що дає можливість мажоритарним та міноритарним акціонерам ініціювати міжнародний ін-

вестиційний спір проти держави незалежно від головної компанії, активи якої власне становлять іноземні інвестиції. Такий підхід передусім сформувався у практиці ІКСІД у результаті "розширеного" застосування відповідних положень двосторонніх угод про захист іноземних інвестицій норм двосторонніх та статті 25(2)(b) Конвенції про порядок вирішення інвестиційних спорів між державами та іноземними особами. Ця тенденція знайшла підтвердження і у практиці держав щодо укладення двосторонніх угод про захист інвестицій, і у доктрині.

Практиці ІКСІД також відомі випадки паралельного провадження, в рамках яких мажоритарний та міноритарний акціонери незалежно один від одного розпочали процедуру врегулювання суперечки, базуючи свої скарги на однакових правових підставах. Це створює передумови для зловживання процесуальними правами з боку іноземних інвесторів-акціонерів та може призвести до негативних наслідків, передусім – прийняття арбітражними органами протилежних рішень щодо однакового спору як у частині юрисдикції, так і по суті спору (наприклад, *CME v. Czech Republic* та *Lauder v. Czech Republic*).

Один зі шляхів розв'язання цієї проблеми полягає у розробці уніфікованих критеріїв для визначення наявності зловживання правом, однак проблемним залишається їх нормотворче закріплення. З огляду на інституційну та матеріально-правову диверсифікованість системи міжнародного інвестиційного арбітражу, розроблені критерії потребуватимуть узгодженого застосування усіма форумами, уповноваженими урегульовувати спори між державою та іноземним інвестором.

Список використаних джерел

1. А.И. Ягодин. Институт "антиисковых обеспечительных мер" (anti-suit injunctions) и возможность его применения российскими судами в связи с осуществлением третейского разбирательства // Новые горизонты международного арбитража / под ред. А.В. Асоскова, Н.Г. Вилковой, Р.М. Ходыкина. – Выпуск 1. – С. 220-268.

2. *Giovanni Zarra*. Parallel Proceeding in Investment Arbitration, Eleven International Publishing. – 2016. – 250 p.

3. Конвенція про порядок вирішення інвестиційних спорів між державами та іноземними особами 1965 року (набула чинності для України 16.03. 2000 року).

4. "Res judicata" and Arbitration, International Law Association Interim Report, Berlin Conference (2004) // [Electronic source]. – Mode of access: www.ila-hq.org.

5. *Amco Asia Corporation and others v. Republic of Indonesia*, ICSID Case No. ARB/81/1. – Decision on Jurisdiction as of 25 September 1983 // [Electronic source]. – Mode of access: www.ila-hq.org <http://www.italaw.com/cases/3475#sthash.bf1Jx0cf.dpuf>.

6. *Klöckner Industrie-Anlagen GmbH and others v. United Republic of Cameroon and Société Camerounaise des Engrais*, ICSID Case No. ARB/81/2 // [Electronic source]. – Mode of access: www.ila-hq.org <http://www.italaw.com/cases/3373#sthash.h6ZbisOZ.dpuf>.

7. *Vacuum Salt v. Ghana*, ICSID Case No. ARB/92/1, Award of 16 February 1994 // [Electronic source]. – Mode of access: www.ila-hq.org <https://www.italaw.com/cases/3282>.

8. *Sempra Energy International v. Republic of Argentina*, ICSID Case No. ARB/02/16, Decision on Jurisdiction, 11 May 2005 // [Electronic source]. – Mode of access: www.ila-hq.org <https://www.italaw.com/cases/1002>.

9. *Lanco Int'l, Inc. v. Argentina*, ICSID Case No. ARB/97/6, Decision on Jurisdiction, 8 December 1998 // [Electronic source]. – Mode of access: www.ila-hq.org https://www.italaw.com/sites/default/files/case-documents/ita0450_0.pdf.

10. *CMS Gas Transmission Co. v. Republic of Argentina*, ICSID Case No. ABR/01/8, Decision on Jurisdiction, 17 July 2013 // [Electronic source]. – Mode of access: www.ila-hq.org <https://www.italaw.com/cases/288>.

11. *Camuzzi International, S.A. v. Republic of Argentina*, ICSID Case No. ARB/03/2, Decision on Objections to Jurisdiction, 11 May 2005 // [Electronic source]. – Mode of access: www.ila-hq.org <https://www.italaw.com/cases/184>.

12. *CME Czech Republic B.V. v. The Czech Republic*, UNCITRAL, Final Award, 14 March 2003 // [Electronic source]. – Mode of access: <https://www.italaw.com/cases/281>.

13. *Ronald S. Lauder v. The Czech Republic*, UNCITRAL, Final Award, 3 September 2001 // [Electronic source]. – Mode of access: <http://www.italaw.com/sites/default/files/case-documents/ita0451.pdf>.

14. *Martin J. Valasek, Patrick Dumberry*, Developments in the Legal Standing and Holding Corporations in Investor-State Disputes. Foreign Investment Law Journal, ICSID Review, Volume 26, Number 1 (2011). – pp. 34–75.

Надійшла до редколегії 05.02.17

О. Кривецкая, асп.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ, Україна

УЧАСТИЕ АКЦИОНЕРА В МЕЖДУНАРОДНОМ ИНВЕСТИЦИОННОМ СПОРЕ: РИСКИ ЗЛУПОТРЕБЛЕНИЯ ПРАВОМ В РАМКАХ ПАРАЛЛЕЛЬНОГО ПРОИЗВОДСТВА

В статье исследованы правовые основания для участия мажоритарного и миноритарного акционера в международном инвестиционном споре против государства, в том числе проанализирована практика Международного центра по урегулированию инвестиционных споров. Проанализированы примеры споров, которые демонстрируют проблему параллельного производства в рамках международного инвестиционного арбитража. Исследованы основные риски, связанные с злоупотреблением правом со стороны акционеров.

Ключевые слова: международный инвестиционный арбитраж, параллельное производство, ИКСИД, мажоритарный акционер, миноритарный акционер, злоупотребление правом.

О. Ktyvetska, PhD Student

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, Ukraine

SHAREHOLDER PARTICIPATION IN THE INTERNATIONAL INVESTMENT DISPUTE: RISKS OF RIGHT ABUSE WITHIN THE PARALLEL PROCEEDING

The article deals with majority and minority shareholders participation in the international investor-state disputes. The article predominantly focuses on the ICSID jurisprudence. The article also provide for analyses of some parallel proceeding cases that shed a light on possible risks of right abuse by shareholder when bringing a dispute autonomously from the main company.

Keywords. International investment arbitration, parallel proceeding, ICSID, majority shareholder, minority shareholder, abuse of right.

Наданий матеріал раніше не публікувався та в інші видання не надсилався.